відуміння мовчати позначується мовчанням.

від чаїного крику у небі туга борозна.

ти покинув крізь землю свій тихий нічний почаїв

і тулився до серця, з якого зійшла вона –

ця країна в намисті, в корості, в капусті з хроном,

ця безлика ікона, де з вуст проступає шкло…

ти самим лише криком оновлюєш цю ікону,

і тоді розумієш: обличчя там не було